

CURIERUL MISIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTESC CELE BUNE!

Anul XXI, 1941.

CELOR CE BINEVESTESC PACE,

No. 8.

CUPRINS:

- Hristos — Idealul suprem
- Intențiile lui Dumnezeu cu noi
- O nouă ocazie
- Serbarea clasei de absolvire 1940-41
- Ziua Educației
- Dumnezeu chiamă pe tineri
- Până aci ne-a ajutat Dumnezeu
- Școlile noastre
- Informațiuni
- Cincisprezece minute misionare
- Anunțuri
- Cercul Tabita
- Organizați-vă cu toții în lucrarea de binefacere
- Se caută inimi de femei
- Sfârșit de cale

„CURIERUL MISIONAR“

Foaie lunară

a Uniunii Comunităților Evanghelice
A. Z. Ș. din România

Inserisă sub No. 324/938 Trib. Ilfov

Red. responsabil: **V. Florescu**

Abonamentul pe un an lei 100

Hristos-Idealul suprem

Un om care și-a făcut o bună concepție despre viață trebuie să-și deschidă un drum spre un bun ideal.

Prin ideal se înțelege un lucru care întrunește toată desăvârșirea și în posesia căruia omul dorește să-și găsească fericirea. Pentru ca cineva să-și ajungă idealul trebuie să se predea cu totul acelui ideal și să tindă cu stăruință spre a-l ajunge, trecând prin cele mai mari greutăți.

Mai întâi de toate omul trebuie să-și aleagă un ideal. La alegerea idealului se cere mare prevedere, căci "multe căi i se par omului bune, dar la urmă se văd că duc la moarte" Prov. 14, 12.

De trei lucruri trebuie să țină seamă omul când își alege un ideal: dacă poate să ajungă acel ideal, dacă poate avea mijloace necesare spre a-l ajunge și cât de durabil va fi idealul ales.

Ca să ne urcăm în vârful unui munte, mai întâi ne întrebăm dacă vom putea și cum vom putea să ajungem. Dacă înaintea noastră nu vor fi anumite mijloace de orientare, ne putem rătăci, și ținta nu va fi ajunsă.

Conducătorii unui vapor când

pornesc în călătorie pe mare către un port anumit, conduc vaporul servindu-se de busolă ca mijloc de orientare, altfel se poate ca vaporul să se lovească de vreo stâncă.

În viață, unii și-au ales ca țintă știința — spre a fi oameni învățați. Acesta e un lucru bun, dar a fi învățat nu însemnează și a fi fericit, căci știința pământească nu poate procura omului nemurirea și fericirea, deoarece știința nu poate ierta păcatele unui om. Au fost mari învățați ai lumii cari au mărturisit din sinceritate că ceea ce știu din toate cele învățate, nu știu nimic. Mai mult decât atât, învățații au suferit dureri în viață mai mari decât oamenii de rând și moartea lor a fost la fel ca și a celorlalți, așa după cum spune cuvântul lui Dumnezeu: „Unde este multă înțelepciune, acolo este mult necaz, și cine știe multe, are și multe dureri”. Ecles. 1, 18.

Mulți prin înțelepciunea lor au ajuns la viclenie, făptuind lucruri oribile spre dauna altora, de aceea și cuvântul spune: „Înțelepciunea lumii acesteia este o nebunie înaintea lui Dumnezeu”. 1 Cor. 3, 19.

Cercul de binefacere Tabita din Piatra Neamț

Dumnezeu Și-a exprimat hotărârea Sa în aceste cuvinte: „Voiu prăpădi înțelepciunea celor înțelepți, și voiu nimici priceperea celor pricepuți”.

Alții și-au ales ca ideal în viață bogăția, crezând că numai astfel pot fi fericiți și că bogăția este singurul mijloc de fericire. Adevărul este altul, că bogăția este cel mai mare laț unde omul poate fi prins de multe pofte rele și ispite, căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor. Acel care iubește averea prea mult este un iubitor de idoli și nu poate avea parte de adevărata moștenire în împărăția lui Dumnezeu. Efes. 5, 5.

Cel mai nenorocit om nu poate fi altul decât acela care ajunge să-și satisfacă toate plăcerile, având bani prea mulți.

Un mare om bogat — Löwentein — numit prințul banului, care avea mari palate regești la Paris, Londra și Bruxelles și care era în stare să împrumute cu bani chiar State, a ajuns la un moment dat desgustat de viață, și pe când se afla deasupra mării Mânecii s'a aruncat din avion căzând în mare. Când a fost pescuit de pescari, capul îi era mâncat de crabi. A fi bogat deci, nu însemnează a fi fericit.

A fi bogat nu este un păcat, dar bogăția să fie administrată astfel încât Dumnezeu să fie onorat, ținând seamă și de cei lipsiți. S'a constatat că de cele mai multe ori

bogăția a condus pe oameni la îngâmfare, și îngâmfarea i-a condus la cădere.

Se găsesc unii cari și-au luat ca țintă în viață petrecerile și plăcerile, umblarea după lucrurile pământești, ceea ce i-a condus și-i conduce la moarte. Rom. 8, 6—8.

Nici renumele, gloria, puterea, stăpânirea lumii nu sunt un ideal, căci cei mai mari bărbați cari au urmărit un astfel de ideal au ajuns la o altă convingere, când moartea le-a adus aminte că omul orice ar fi pe pământ, el e pelerin și că nimic ce e pământesc nu durează pentru veșnicie, așa după cum a spus odată un cronicar moldovean:

„Nu-i nimic să stea în veci, toate trec în lume,

Toate-s nestătătoare, toate-s niște spume”.

Napoleon, marele împărat pământesc, pe când se afla pe insula Sfânta Elena, spre apusul vieții sale, a declarat din convingere următoarele: „Pe cât este de adevărat că există un Dumnezeu, pe atât trebuie să fie adevărat că Isus este un Dumnezeu”.

Cât privește despre sine, Napoleon a zis: „Eu mor înainte de timp și corpul meu va fi redat pământului spre a deveni în el o hrană a viermilor. Aceasta este soarta care așteaptă pe marele Napoleon.

„Ce abis năprasnic între mizeria

mea cea adâncă și veșnica împărăție a lui Hristos, care se predică, care este dorită și iubită, care este proslăvită și care se întinde peste tot pământul!”.

Acum deci cât încă nu e prea târziu să privim la cea mai mare țintă, la Isus, și să ne străduim să ajungem cel mai mare idel: a fi asemenea cu El, căci acesta este idealul suprem. A ne smeri cum S'a smerit El, a birui răul prin bine așa cum a biruit El, aceasta ar trebui să fie ținta fiecărui om ce azi aude vocea Sa: „Veniți la Mine voi toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi odihni”. Mat. 11, 28.

E timpul când fiecare din noi trebuie să zicem așa cum a zis apostolul Pavel: „Uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu în Isus Hristos”.

Dacă vom căuta să fim asemenea lui Isus vom primi putere dela El și biruința va fi de partea noastră. Lupta va fi câștigată prin biruință contra răutăților ce ne înconjoară și când Se va arăta Isus vom fi așa cum este El, căci Il vom vedea așa cum este și tresăltând de bucurie vom asculta muzicalitatea divină a chemării Sale: „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți împărăția care v'a fost pregătită înainte de întemeierea lumii”. Mat. 25, 34.

Dumnezeu să ne ajute să avem parte de chemarea Sa, ca urmare a alegerii unui bun ideal.

I. Mihordea

Faceți abonamente cât mai multe la revista „Semnele Timpului” cu ocazia lucrării de Toamnă, dar nu uitați a vă abona înșivă.

Intențiile lui Dumnezeu cu noi

Idealurile, pe cari ni le-a pus Dumnezeu înainte ca membri și ca Comunitate, se găsesc la Filip. 2, 14—16. Și dacă știm că nu suntem la înălțimea chemării noastre ar trebui să studiem aceste lucruri.

Textul nostru cuprinde mai multe idealuri și le vom studia pe rând. Primul din acestea este idealul lui Dumnezeu pentru viața noastră în Comunitate. În versetul 14 cetim: „Faceți toate lucrurile fără cârtiri și fără șovăeli”. Alte traduceri redau textul acesta în modul următor: „Faceți toate lucrurile fără murmur și fără dispută”. Aici găsim o avertizare împotriva a două lucruri diferite: murmur și dispută.

Sunt anumite lucruri pentru cari trebuie să ne rugăm și între acestea găsim și pacea Comunității. Psalmistul, fiind inspirat, ne îndeamnă să ne rugăm pentru pacea în Comunitate. Această pace are un caracter lăuntric, și dacă ea domnește în sânul Comunității, nicio putere din afară nu va fi în stare să o distrugă. Prima necesitate în zilele noastre este pacea Comunității, mai ales în interesul tineretului, fiindcă Dumnezeu dorește ca pacea Comunității să fie un refugiu pentru tineret.

Murmurările însă sunt o lucrare a întunerecului, cari tind a distruge pacea din Comunitate. Lucrarea care se face prin murmurări se poate asemăna cu lucrarea pe care o fac furnicile albe. Acestea trăiesc în pământ și de aci atacă case cari sunt construite din lemn. Caracteristica lor este că ele nu lucrează la lumina zilei, ci pentru a săvârși lucrarea lor distrugătoare ele sapă canaluri și intră astfel în pereții caselor. Aici găuresc lemnăria, ferindu-se însă să iasă la suprafața pereților. Astfel o așa casă nu arată niciun semn

de distrugere, în realitate însă ea este aproape de prăbușire.

Intr'una din călătoriile mele am vizitat și insula Iava. Acolo avem patru clădiri cari formează proprietatea noastră. Trei din acestea sunt de piatră, a patra însă de lemn. Venind acolo am vizitat pe frații noștri și am văzut că casa cea de lemn era pe dinafară intactă. Pereții erau frumos zugrăviți și nimeni nu ar fi presupus că această casă este șubredă. Eu cunoșteam însă din trecut furnicile albe și lucrarea lor de distrugere. Gândindu-mă că ele ar fi pătruns și aici m'am apropiat de perete și am apăsat cu degetul mare. Spre surprinderea fraților degetul meu a găurit peretele. Furnicile albe își făcuseră lucrarea lor și casa aceea era găurită în toate părțile.

Murmurările în Comunitate se aseamănă cu lucrarea furnicilor albe. Și ele vin de jos și lucrează în întunec. Cei ce murmură fac lucrarea aceasta pe ascuns și distrug în felul acesta casa lui Dumnezeu. De aceea să ne ferim a vorbi de rău pe frații noștri șoptind unuia sau altuia în ureche lucruri cari tind să distrugă încrederea lui în fratele său.

Dumnezeu vrea ca toate aceste lucruri să nu intre în Comunitate. Noi am primit chemarea de a fi lumina lumii și de aceea nu suntem făpturi ale întunerecului. Cine murmură însă, dă dovadă că este o făptură a întunerecului, căci murmurile vin de jos, din împărăția întunerecului. Domnul dorește ca noi să facem **toate lucrurile** fără murmur. Murmurarea este deci neșuzabilă.

Al doilea lucru împotriva căruia ne avertizează textul nostru sunt disputele sau discuțiunile în Comunitate. Acestea se deosebesc de murmurări. Cei ce doresc să discute fac această lu-

crare la lumină și în auzul tuturor. Și într'adevăr ei ajung văzuți și auziți de toți. Ei cred că stau pentru dreptate, însă inima lor îi înșeală. Orice lucru care distruge pacea în familia lui Dumnezeu nu este o faptă a luminii, ci o faptă a întunerecului.

În câte lucruri să provocăm dispute sau discuțiuni? Textul nostru ne zice că **toate lucrurile** să le facem fără dispută. Poate ar întreba cineva: Bine, dar nu este permis ca fiecare să aibă părerea sa? Aceasta sigur este îngăduit, însă cel ce are o părere este bine să o împărtășească întâi fraților săi, întrebându-i dacă și ei sunt de această părere. Domnul conduce lucrarea Sa prin spiritul de consfătuire și de aceea tot ce facem să facem consfătuindu-ne mai întâiu.

Dacă se ivesc cazuri de dispută în Comunitate, atunci ar trebui să ne opunem în mod hotărât acestor lucruri și să arătăm că acest obicei este o lucrare de distrugere.

Al doilea ideal pe care-l găsim în epistola către Filipeni este cel amintit la capitolul 2, versetul 15 pr. p: „Ca să fiți fără prihană și curați”. Acesta este idealul care ne arată cum trebuie să stea poporul lui Dumnezeu înaintea feții Sale.

Vieța noastră ar trebui să fie așa fel ca să nu avem nicio pată și nicio vină înaintea lui Dumnezeu. Noi singuri n'am putea să atingem acest ideal, însă Domnul vrea să ne ridice la o asemenea viață. Aici ne este spus să fim curați și fără răutate, căci Domnul de aceea ne-a răscumpărat, ca să trăim o viață neprihănită de aici înainte.

Cred că toți înțelegeți însemnătatea lucrării de răscumpărare. Facem câte o dată greșeala de a prezenta astfel lu-

crarea de mântuire, ca și cum noi am fi dorit-o. Biblia însă ne spune că Dumnezeu a fost primul care a vrut să ne răscumpe- re, când noi eram încă dușmanii Săi. Dumnezeu a căutat de ase- menea un om care să aibă do- rința de a fi mântuit, însă nu l-a putut găsi. Acest fapt îl găsim descris în Psalmul 14, 2. 3. „Domnul Se uită dela înălțimea cerurilor peste fiii oamenilor să vadă de este vreunul care să aibă pricepere și care să caute pe Dumnezeu. Dar toți s'au ră- tăcit, toți s'au dovedit niște ne- trebniți; nu este niciunul care să facă binele, nici unul măcar”.

Ce a așteptat Domnul? — Dar ce a trebuit să vadă?

Apostolul Pavel scrie tocmai despre acest lucru, arătând că Dumnezeu a fost Acela care a pus planul de mântuire și care l-a și înlăpuit. Domnul însă dorește ca și noi să-L căutăm pe El, după cum El ne-a căutat pe noi.

Idealul următor vorbește des- pre poziția noastră față de Dumnezeu. Despre aceasta ce- tim la Filipeni 2, 15: „Să fiți... copii ai lui Dumnezeu, fără vină, în mijlocul unui neam tică- los și stricat”.

Suntem așa dar chemați să fim fiii și fiicele lui Dumnezeu în mijlocul unui neam stricat. În privința aceasta însă se poate întâmpla ca să ne amăgim foar- te mult. Sunt mulți cari cred și pretind a fi copiii lui Dumnezeu, în același timp însă fac lucruri cari dovedesc tocmai contrariu. Singura dovadă sigură că suntem copiii lui Dumnezeu este o viață trăită după principii di- vine.

Mai departe ne este arătată poziția noastră ideală față de lume, căci cetim: „Străluciți ca niște lumini în lume”.

Avem deci datoria să lumi- năm, pentru ca și alții să poată găsi calea spre Impărăția lui Dumnezeu. Să nu credem însă că vom ajunge la aceasta câști- gând o mare popularitate sau căutând prietenia lumii. Pavel

nu credea lucrul acesta. Poziția noastră va fi numai atunci dreaptă când vom fi o lumină pentru lume.

Dar când să fim o lumină? — Acum chiar. Și cine să fie aceas- tă lumină? — Președintele Con- ferinței Generale, Președinții Di- viziunilor, Uniunilor și Coferin- țelor, tot corpul lucrătorilor, fra- ții noștri colportori și membrii tuturor Comunităților noastre.

Prima predică pe care a ținu- t-o Domnul Hristos a fost pre- dica de pe munte. Știți care a fost subiectul acestei predici? — Ascultare. Introducerea acestei predici ne arată ce binecuvân- tări revărsă Dumnezeu asupra acelor cari ascultă de El. Iar din Matei 5, 17 Domnul intră în subiectul principal al cuvântării Sale, explicând adevărata ascultare. Către sfârșitul predicii Sale, Domnul rezumă toate cele vorbite cu privire la ascultare, zicând: „Nu orișicine-Mi zice: Doamne, Doamne! va intra în împărăția cerurilor, ci **cel ce face voia Tatălui Meu** care este în ceruri”. Mat. 7, 21.

Domnul n'a ținut nicio predi- că fără să amintească și ascultarea, și în ultima Sa vorbire, pe care o găsim în capitolele 15, 16 și 17 din Evanghelia după Ioan, Domnul accentuează în repetate rânduri faptul acesta. Numai atunci când suntem în legătură cu El și în armonie cu Legea Sa, putem spune că sun- tem copiii Săi. De aceea avem răspunderea în fața lui Dumne- zeu, să învățăm pe membrii Co- munităților, ca ei să se ridice și să lumineze.

Și acum am ajuns la ultimul ideal, amintit la Filip. 2, și anu- me la slujirea ideală. În cele de mai sus am văzut deci, care este idealul lui Dumnezeu cu privire la viața noastră în Co- munitate, cu privire la poziția noastră înaintea Sa și față de El, cât și cu privire la poziția noastră față de lume. Și acum textul nostru ne zice: „Ținând sus Cuvântul vieții”. Filip. 2, 16 pr. p. Alte traduceri redau a- cest text în modul următor: „Ți-

nând înaintea voastră Cuvântul vieții”.

În orice ramură am lucra noi și oricare ar fi ocupația noastră, trebuie să ne străduim în toate a da o cât mai clară descoperire despre Dumnezeu. Niciun pre- dicator nu poate fi scuzabil, dacă el ar predica despre tot fe- lul de lucruri, însă nu despre so- lia adevărului prezent.

Am face o lucrare foarte gre- șită dacă am predica numai așa, fără însă a avea o țintă bine ho- tărâtă. Unii fac doar o lucrare de moralizare. Noi însă suntem chemați să pregătim calea Dom- nului.

Trebue să fim totdeauna con- știenți, ca predicile noastre să trateze despre adevărurile prin- cipale ale soliei noastre: **reveni- rea Domnului Hristos, adevă- rul Sabatului și ascultarea față de Dumnezeu**. Dacă vom pre- dica despre aceste subiecte și dacă aceste adevăruri vor fi primite de către oameni, atunci se va face o mare lucrare de pregătire în vederea revenirii Domnului Hristos. Despre ace- ste adevăruri să predicăm însă cu multă înțelepciune, pentru a nu provoca pe nimeni.

Prin textul de mai sus ne este arătată poziția Cuvântului vieții față de predicator. Și acest text ne îndeamnă, ca să ținem Cuvân- tul vieții înaintea noastră, și nu în spatele nostru. La orice pre- dică trebuie să se facă deci mai mult o umilă prezentare a Cu- vântului divin, și nicidecum să caute cineva ca persoana sa să iasă în evidență. Prezentând așa dar Cuvântul viu al lui Dumnezeu unor oameni muri- bunzi, să ne ferim, ca nu cumva persoana noastră să se așeze în- tre Cuvântul divin și între oa- meni, ci să căutăm totdeauna a sta în spatele Cuvântului și a lăsa Cuvântul să vorbească și nu numai noi. Acest Cuvânt dă- tător de viață va dovedi în ca- zul acesta puterea Sa cea mare în a schimba caracterele oame- nilor și vom avea bucuria să vedem multe suflete câștigate pentru Impărăția lui Dumnezeu.

O nouă ocazie

(Articol de cetit Sâmbătă 9 August)

Ne apropiem de timpul frumos al lucrării din nou cu Revista de Toamnă. Câte amintiri plăcute din anii trecuți nu sunt legate de această binecuvântată lucrare, câte experiențe de o aleasă frumusețe nu sunt legate de aceste zile!

După cum ați putut ceti în numerile trecute din „Curierul Misionar”, pentru anul acesta dorim ca lucrarea de Toamnă să fie făcută nu prin răspândirea de reviste în parte, ci prin facerea de abonamente.

Pline de binecuvântări s'au dovedit străduințele depuse de frați, acolo unde planul acesta a fost împlinit cu toată inima.

Rudele și prietenii noștri vor folosi nespuse de mult spre mântuirea lor, dacă le vom da ocazie ca în chip regulat să primească revista „Semnele Timpului”, ale cărei articole sunt spre zidirea sufletească.

Ținta propusă în legătură cu această lucrare de facere de abonamente este de 2 sau 3 abonamente pe câte un an, de fiecare membru, deși experiența ne-a arătat că o mulțime de frați în diferite locuri au făcut chiar și câte 10 abonamente.

În cazul când nu avem posibilitatea de a ne întâlni cu ruda sau prietenul pe care dorim a-l abona, și care poate locuiește de parte de noi, în altă localitate, o metodă recomandată este de a achita noi înșine costul abonamentului revistei pe un an întreg, preț care este doar de 60 lei, rămânând ca acelei persoane să-i scriem o carte poștală prin care să-l încunoștințăm că va primi regulat o revistă cu titlul „Semnele Timpului”, rugându-l a o reține, deoarece prețul abonamentului a fost achitat, așa că nu are nicio obligație bănească.

Știm că pe inima fiecărui credincios apasă votul făcut de a

vedea un suflet mântuit prin străduințele sale. Iată o cale minunată prin care putem împlini acest lucru, fie că prețul abonamentului va fi plătit de acea persoană, fie că-l vom achita noi, făcându-i un cadou folositor.

În Comunități veți primi formulare pentru înscriere. Aceste formulare vor fi împărțite prin instructorii școlii de Sabat fiecărui membru sau prieten; care ie va strânge și apoi împreună cu suma corespunzătoare abonamentelor înscrise, le va preda conducătorului lucrării de Toamnă din Comunitatea respectivă. Acesta la rândul său va totaliza aceste formulare de înscriere trecându-le pe tabloul ce i se trimite alăturat. La completarea tabloului, în dreptul fiecărui nume, se va trece în rubrica respectivă adresa unde să fie trimis abonamentul, adică fie pe numele Cercului Misionar, fie la adresă separată.

Pentru abonamentele personale ale fraților, mai ales la țară, se face recomandția ca toate să fie trimise la un loc pe adresa Cercului Misionar, sub formă de colet, pentru a se evita eventualele pierderi din vreun motiv sau altul. De fapt planul acesta se extinde și în ce privește persoanele din localitate cari au fost abonate de membri, ca adică revistele lor să sosească la fel în coletul cu celelalte reviste și apoi, o persoană anumită să fie însărcinată de Comunitate pentru a le duce abonaților respectivi. În chipul acesta revistele le vor sosi neîndoite, și mai mult decât atât, se va asigura și mai mult primirea.

Rămâne a se trimite separat acasă, numai persoanelor cărora nu le poate fi îmmănată personal revista, ci doresc să le vină direct prin poștă. În cazul acesta veți trece adresa exactă în

dreptul numelui respectiv.

Membrii a căror abonamente expiră la sfârșitul lunii Decembrie 1941, sau în vreo lună din anul 1942, vor putea să își reînnoiască abonamentul chiar de acum, contribuind în felul acesta la lucrarea de Toamnă, prin strângerea de cât mai multe abonamente.

Să nu se uite că o țintă de seamă în această lucrare de anul acesta este ca **fiecare membru să fie abonat la revista „Semnele Timpului”**. Deci un abonament personal și încă unul sau două pentru cei apropiați de inima noastră.

Tablourile completate, împreună cu sumele corespunzătoare, vor fi trimise imediat Conferinței respective.

Anul acesta nu se vor mai trimite în Comunități Reviste de Toamnă ca să fie distribuite ca în ani trecuți; așa că de îndată ce primiți tablourile, faceți și înscrierile și apoi fără a mai aștepta altceva, trimeteți-le împreună cu sumele la Conferință, putând ca în cel mult două săptămâni dela primirea formularelor de înscriere și a tablourilor să și terminați lucrarea de Toamnă din anul acesta, ținta să fie atinsă, iar toți abonații să înceapă a-și primi imediat revistele.

Abonamentele vor începe să fie trimise începând cu numărul 9—10 din revista „Semnele Timpului”, un număr lucrat în chip deosebit cu o copertă separată, în două colori. Frații cari sunt deja abonați și al căror abonament expiră mai târziu, sunt rugați a ne comunica de când trebuie să le socotim reînnoirea abonamentului, pentru a nu le trimete de două ori.

Chiar de acum este bine a vă gândi pe cine să abonați, și să aveți banii pregătiți, câte 60 lei pentru fiecare abonament, pentru ca atunci când vor sosi formularele de înscriere lucrarea aceasta să meargă repede.

Grăbiți să trimeteți tablourile și sumele la Conferințele respective, pentru ca stimații abonați să nu sufere nicio întârziere.

Cu o inimă, la lucru cu toții.

Serbarea clasei de absolvire 1940-41

Cu câtă încredere își așteaptă plugarul rodul trudei sale! Dar cetit-ai vreodată în ochii lui bucuria izvorită din inima-i plină de fericire când își privește mulțumit grânarele pline de roade? Căci acesta e rezultatul oboselii și sudorii frunții lui, împletit cu credința vie în ajutorul Părintelui său ceresc.

Cam de același simțimânt ne e străbătută și ființa noastră, la sfârșitul unei lucrări izbutite. Gândul însă mă duce la frumoasa amintire ce-ți lasă impresia unui sfârșit de an școlar. Imaginația n'așteaptă mult și deodată vezi în fața ochilor o capelă spațioasă, în care însuși aerul înviorător al bradului ce ornamentează întreaga sală, cum și mirosul florilor ce îmbracă scaunele absolvenților, îți inspiră o atmosferă de sărbătoare. Și ntr'adevăr, ne găsim la serbarea clasei de absolvire din anul acestea, la Institutul Biblic din Brașov.

La ora 8,30 dimineța, fiecare își ocupă locul; cine nu s'a grăbit, rămâne în picioare, căci sala e plină de oaspeți, între cari și părinți ai elevilor. Deodată se face liniște solemnă: intră absolvenții în ritmul unui marș executat la pian, și se înșiruesc pe estrada amvonului. Sunt 15 la număr: 7 tineri și 8 fete.

Serbarea se deschide cu o ru-

găciune de mulțumire către Dumnezeu, înălțată de absolventa Hrițcu Maria. Urmează apoi în ordinea programului prima urare, în versuri, de „**Bun venit**” din partea absolventei Maria Enache în numele întregii familii școlare. Ca introducere a celor ce se vor desfășura, fratele Gheorghe Doagă, președintele Clasei de Absolvire, adresează cuvântul de bun venit tuturor oaspeților, cum și mulțumirea pentru participarea celor de față la clipele „acestei creștinești sărbători”.

„Și lângă Domnul, iubiții noștri frați dela Uniune și Conferințe, slujbași ai lucrării de evanghelizare și părinți ai elevilor, oaspeți distinși și rude, profesori și elevi, toți stau gata să soarbă de pe buzele noastre mărturia ce-o facem ca un vot solemn la început de viață nouă în Hristos Isus”.

Intre timp corul Școlii cântă un imn de laudă, ca o respirație sfântă către cer.

După cum se obișnuște, fiecare Clasă de Absolvire își alege o țintă, un motto, o floare, colorile, etc, ca simboluri pentru hotărârile ce și-au luat în viață, în care pășesc de aci înainte. Fratele Teodor Tătaru ia cuvântul, având de vorbit despre ținta clasei: „Incheierea lucrării”. Propriile-i cuvinte dau mărturie de ceea ce Spiritul Sfânt poate săvârși în tineri, consacran-

du-i pentru împlinirea unor idealuri și ținte nobile în viață.

„Noi trebuie să ne dăm bine seama de marea lucrare ce ne așteaptă și s'o privim în față, înaintând în ofensivă pe cât posibil, cu Isus lângă noi, și succesul este al nostru. Avem avertismente de dat, și acestea le putem da; avem o lucrare pe care acum o putem face fără întârziere, dar în curând orice lucrare va fi mult mai dificilă decât ne-am putea imagina.

„Lucrarea ce au făcut-o ucenicii Domnului, cu mult mai mult zel și curaj, trebuie făcută în zilele din urmă... Experiența din zilele Rusaliilor trebuie să se repete într'o mai mare măsură acum în timpul sfârșitului...”

Motto-ul pe care și l-a ales această Clasă de Absolvire se îmbină armonios cu ținta: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură”. Această deviză este într'adevăr cea mai potrivită pentru vremurile în cari trăim. Acești tineri au înțeles importanța momentului și și-au ales ca motto, însărcinarea pe care a adresat-o și Domnul primei promoții de elevi, de ucenici, acum mai bine de 19 veacuri, când El S'a înălțat la Tatăl.

Dau glas câtorva idei din cuvântarea fratelui Ioan Popa, — ca ecou al entuziasmului de care sunt înflăcărați acești tineri:

„Singura noastră deviză pe care o avem astăzi, când trebuie să părăsim această Școală, este: 'Evanghelia întreagă, în lumea întreagă în această generație'. De ce? Pentru a contribui și noi la incheierea lucrării, Isus ne-a salvat, ne-a chemat la picioarele Sale, unde am învățat 2, 4, 5, sau 6 ani. Acum când suntem gata să plecăm, ne zice: 'Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură!' Am fost salvați, și acum mergem să salvăm pe alții”.

Ca într'o simfonie perfectă, corul Clasei de Absolvire întregește armonia dintre divinul motto și ținta plăcută ce și-au ales, cu cântarea clasei: „Să ducem Biblia'n popor”.

Un punct interesant din program

Tinerii absolvenți după primirea diplomelor

Promoția 11-a a Institutului Biblic — Brașov

este istoricul clasei de absolvire. Sora Elena Boicu înfățișează în câteva linii generale conturul portretului colegelor ei, atât cât s'au putut cunoaște una pe alta.

„Prima s'a născut în sătulețul Carasa, Jud. Dorohoi, în 1917. De mică a dorit să vină la Școală, și aceasta s'a realizat acum doi ani după mai multe rugăciuni către Tatăl Cereșc. La Școală a urmat cursul de gospodărie, și pe lângă pregătirea casnică a mai învățat cum să se pregătească pentru ca să poată lupta mai bine pentru cauza lucrării lui Dumnezeu....

„A doua dintre noi este născută în București în 1919. După câțiva ani de studiu la școlile din lume a venit la Școală și aci a primit botezul....

„A treia s'a născut în Satul Dorobanți, Jud. Botoșani în 1920. E născută în credință și din frageda copilărie a dorit să urmeze pe Domnul.

„A patra dintre noi s'a născut în Comuna Coltești, Jud. Vlașca, în 1920. De mică a iubit pe Domnul și a primit legământul cu El la 13 ani. Dorința de a urma la Școala Misionară i s'a realizat. A urmat cursul de gospodărie iar acum se poate bucura de o bună pregătire în pregătirea alimentelor....

„A cincea s'a născut în Furculești, Jud. Teleorman, în 1921. Are un caracter nobil și iubitor, e supusă și ascultătoare....

„A șasea s'a născut în județul Botoșani, sătulețul Dorobanți, în 1921. De tânără a primit invitația a veni la Școală, unde s'a pregătit ca o bună casnică, și a primit învățături sfinte....

„A șaptea s'a născut în Com. Bujoru, Jud. Vlașca, în 1924. Deși atât de tânără, a terminat cursul de contabilitate și are o mare dorință de a studia și de a rămâne lângă Domnul Isus....

„A opta, și cea mai tânără dintre noi, s'a născut în Furculești, Jud. Teleorman. A fost foarte sânguincioasă la lecțiile de Biblie și la celelalte studii. Ceea ce i-a ajutat să aibă succes la aceste ore a fost legătura pe care a păstrat-o cu Dumnezeu”.

Fratele Ioan Grigorescu, în continuare, arată câteva crâmpeie din viața colegilor săi:

„Primul dintre noi s'a născut în Com. Viziru, Jud. Brăila, în 1908. A încercat și viața în lume, până când în toamna anului 1939 a venit în Școala Misionară să se pregătească ca pescar de suflete....

„Al doilea s'a născut în sătucul Peștera, Jud. Constanța, în 1913. Trecut încă din frageda-i copilărie prin multe experiențe triste, este omul muncii și fericit a lucra pentru Hristos....

„Al treilea s'a născut pe meleagurile Dunării, la Giurgiu, din părinți credincioși, dar din cauza neascultării a făcut aceeași experiență a fiului risipitor. Astăzi este gata a porni mai departe la o nouă școală unde noi experiențe îl vor pregăti și mai mult în folosul altora....

„Al patrulea s'a născut în 1920, în Com. Jabenita, Jud. Mureș. E supus, umil și credincios....

„Al cincilea a văzut lumina zilei la 25 Ianuarie 1920, la Târgoviște. A

fost adus în acest Institut de mic copil. Se evidențiază în direcția comercială și a făcut experiențe și în lucrarea de colportaj....

„Penultimul dintre noi s'a născut în 1922 în Com. Jabenita, Jud. Mureș. S'a remarcat prin firea-i blândă și ca un făuritor de versuri, care totdeauna ne-a îmbogățit programul literar al cercului „Ecol”.

„Ultimul, și cel mai tânăr dintre noi, s'a născut la Dobrotești, Jud. Olt, în 1922. Este un tânăr sânguincios și s'a remarcat printre elementele bune.

„Iar astăzi stăm în fața Domniilor voastre, acest grup de tineri și tinere consacrați și gata a face orice sacrificiu pentru cauza lui Dumnezeu. Și rugăm pe bunul Dumnezeu ca să ne ajute ca nimic și nimeni să nu ne despartă de iubirea lui Isus, pentru ca să putem să ne ajungem ținta de a face tot ce ne stă în putință pentru binele semenilor noștri și pentru progresul lucrării lui Dumnezeu”.

Apoi tânăra Pleiada Mateescu are de explicat simbolul ce-l reprezintă grațiosul crin, floare aleasă de absolvenți ca întrupare a idealurilor sfinte ce continuu va fi un imbold spre o viață curată, ca și albul imaculat al petalelor lui.

În rândurile ce urmează, cităm o parte din cuvântarea sa:

„Dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor? Pentru aceea am ales ca floare a clasei noastre crinul, încrezători că astfel va rămâne înrădăcinată în mintea noastră făgăduința ce e tot atât de reală în îndeplinirea ei, ca și existența acesteia flori. Muștrare perpetuă ne va fi, când ne vom îndoi sau clătina pe cale, numele acestei flori și de asemenea continuu imbold că Isus va fi cu noi....”

O altă simbolizare a țăntelor frumoase ce acești tineri și-au

luat pentru viața în care pășesc acum cu încredere în Dumnezeu, sunt și colorile ce și-au ales: alb și albastru. Sora Valeria Chiorescu face o frumoasă legătură între virtuțile de curățenie, nevinovăție și gingășie sufletească ce întrunește albul prin simbolul său și între haina albă, curată a dreptății lui Dumnezeu, către care tinde fiecare s'o poată obține, nu atât pentru meritul strădaniilor personale, ci ca un dar veșnic acordat de Tatăl celor ce nu și-au întinat viața prin păcat.

Ce acord perfect între seninătatea și liniștea sufletească ce caracterizează pe un adevărat fiu al lui Dumnezeu, reflectate în juru-i din focarul unei inimii curate și neîntinate, virtuți ce și au o nimerită reprezentare sau simbolizare prin cele două colori: albastru — seninătate, liniște sufletească, credință, — și albul — curăție, nevinovăție.

După ce sora Dumitra Pisică lămură pe scurt importanța colorii albastru, o cântare de muzică instrumentală face o mică variație în program.

Dar din această Clasă de Absolviție n'au lipsit nici artiști; căci dintre ei, un tânăr a știut să aștearnă în versuri simțite, durerea despărțirii de școală, poezie recitată de cea mai tânără dintre absolvente, Georgeta Cucurezeanu.

Un frumos obicei este faptul

că fiecare promoție de absolvenți ține să lase ca amintire Școlii, — ca un mic semn de recunoștință pentru Instituția în care și-au petrecut cei mai frumoși ani ai vieții, și ca o vădită mulțumire și recunoștință față de iubiții lor profesori, — un dar mai mic sau mai mare. Și gestul a fost de data aceasta cu atât mai uimitor, căci cu toate vremurile grele, tinerii au făcut un dar, din proprie alegere, destul de mare, un amvon, lucrat într'un stil ales.

Fratele Gheorghe Safciu, în numele tuturor colegilor, oferă acest dar Școlii, spunând:

„Acum, ca sem de recunoștință că ne-a dat ocazia să terminăm cursurile acestei Instituții și ca dovadă că o cinstim, lăsăm ca amintire din partea noastră acest amvon... Aici este locul unde se descopere darul cel mai mare pe care l-a făcut Dumnezeu pentru toți aceia pe cari îi iubește... Dorim ca acest dar al nostru să unească pe cei mai mulți cu Domnul Isus, iar noi să rămânem uniți cu El”.

Înainte de încheiere, fratele Gheorghe Ciurea mulțumește în numele întregii clase bunului Dumnezeu pentru călăuzirea ce le-a dat, și profesorilor pentru neobosita grijă și stăruință în formarea unor caractere noi, unificate în aceeași credință și idealuri.

Intr'adevăr, mare este răspunderea educatorului. Urmările influenței lui pot fi fatale, fie în bine sau în rău. Dar nici bucuria

și mulțumirea sufletească nu-i sunt mai mici, când își privește roadele cele bune în niște tineri zeloși pentru cauza sfântă a adevărului. Dar trebuie știut că nimic nu dă o reușită sigură oricărei strădării personale, decât puterea rugăciunii sincere și stăruitoare, prin care se asigură colaborare dintre Dumnezeu și om. Astfel Domnul a așezat ca profesori în acest Institut Biblic, bărbați consacrați ce și poartă în temere de Dumnezeu și cu iubire desinteresată, răspunderile grele.

Iată și clipa duioasă a despărțirii. Fratele Dumitru Roșca, încheie cu ultimul cuvânt de „Rămas bun”.

„Și acum, privind în urma noastră nu putem a ne abține de a nu rosti cu lacrimi în ochi aceste ultime cuvinte de rămas bun... Clipele cele mai frumoase au fost petrecute aici. Școala este ca și o mamă care și crește copiii până se fac mari și apoi îi trimete ca la rândul lor să ajute și ei pe alții. La fel și noi trebuie să zicem „rămas bun” mamei noastre.

„Rămas bun, stimății noștri educatori. Ați făcut din noi fclă vii cari să lumineze lumea acoperită de umbra morții. Domnul să ne ajute ca dacă nu pe pământul acesta, să avem parte cu toții de acele clipe ale cerului unde nu va exista despărțire”.

Adânc mișcați de solemnitatea ocaziunii, mănunchiul de 15 tineri, părăsesc capela în acordurile aceluiasi marș ce i-a condus la intrare, lăsând tuturor impresia frumoasă a unei zile petrecute în Institutul Biblic.

Nelly Mocanu

INȘTIINȚARE

1. Pentru cursurile Institutului Biblic, și de infirmieri, se va scrie pe adresa:

Institutul Biblic
Căsuța poștală 71
Brașov

2. Pentru cursurile Gimnaziului Industrial de băeți sau de fete se va scrie pe adresa:

Comunitatea Școlară A. Z. Ș. din
București Str. Mitrop. Ghen. Petrescu 116

Elevele Institutului Biblic — Brașov
din anul 1940—1941

Misiunea Internă

Ziua Educației

2 August 1941

Cântare de deschidere

Rugăciune

Cântare ocazională sau muzică

Lectură: Dumnezeu chiamă pe tineri. Isaia 43, 10

Lectură: Până aci ne-a ajutat Dumnezeu

Cor sau poezie

Lectură: Școliile noastre

Lectură: Informații

Cântare de închidere

Rugăciune

Notă către conducători: Predicatori, Presbiteri și Diriginții tineretului.

Pentru cercul tineretului din comunitățile noastre, Ziua Educației trebuie să fie o zi de sărbătoare deosebită. Programul din această zi să fie

făcut cât mai frumos și mai plin de însuflețire. Acest program al Zilei Educației pe cât va fi posibil să fie condus de către tinerii noștri bine pregătiți pentru această serbare. Orezile, atât înainte de masă cât și după masă să fie consacrate în slujba tineretului. Toți tinerii de data aceasta să fie așezați în locurile din fața amvonului.

Aranjarea programului de după amiază pentru Ziua Educației se lasă la libera alegere a fiecărui. Cerc al Tinerimii, în vederea pregătirii unui program special, cu cântări de cor și instrumentale, poezii, etc.

Scopul Zilei Educației să fie îndemnarea a cât mai mulți tineri, băieți și fete, să se înscrie pentru

Gimnaziile noastre industriale-misionare. Cu această ocazie se pot face chiar și înscrieri pentru Gimnaziile industriale.

La sfârșitul orelor înainte de prânz și după prânz să se facă apeluri călduroase către toți membrii comunităților noastre, a aduce daruri cât mai bogate, înscrieri pentru a contribui regulat cu sume; de asemenea se primește orice donațiune de orice natură pentru sprijinirea și dezvoltarea acestor Gimnazii și pentru atelierelor necesare. Se primesc de asemenea orice fel de scule pentru ateliere mecanice, de tâmplărie, croitorie, pantofărie, mașini de cusut, de tricostat cât și orice fel de material de lucru. În acest scop să se facă tablouri de înscriere. Aceste liste să se copieze și să se trimită la Conferințe. Comunitățile sunt de asemenea rugate să sprijinească pe tinerii meritoși, dar săraci, ca să poată urma aceste cursuri la Gimnaziile noastre și la Școala Misionară.

Dumnezeu chiamă pe tineri

Isaia 43, 10

În toate timpurile Dumnezeu a avut tineri pregătiți ca să fie martorii Săi.

Daniel și tovarășii săi încă din frageda lor tinerețe au fost chemați să fie martorii lui Dumnezeu în fața unui popor care nu cunoștea pe Dumnezeu. Daniel 1, 1-4.

Pentru ca să poată fi martori în fața împăratului Babilonului, li se cerea să aibă un caracter creștinesc și următoarele însușiri nobile:

1. O prezență frumoasă, manieră creștinească și bunăcuviință în purtare.

2. Înțelepciune și pricepere.

3. Cunoștințe diferite în toate ramurile științei. Daniel 1, 4.

Pentru că ei au dus o viață de rugăciune și cumpătate creștinească, bunul Dumnezeu i-a binecuvântat cu toate aceste însușiri nobile și astfel au putut răspunde planului lui Dumnezeu de a fi martorii Săi înaintea împăratului și a popoarelor păgâne. Daniel 1, 20.

Azi la fel Dumnezeu cere dela tineret mai mult ca oricând să se pregătească pentru răspunderi înalte. „Dumnezeu dorește ca tineretul să cugete serios, să se pregătească pentru o lucrare nobilă și să fie apți a purta răspunderi”. — „Solii pentru Tineret”.

Pentru a ajunge la pregătirea cerută de Dumnezeu și de timpul nostru, tineretul are nevoie de trei instituții principale:

1. Primul loc pentru formarea unui caracter creștin este casa părintească.

2. În al doilea rând contribuie Comunitatea.

3. În al treilea rând vine școala.

Toate acestea trei trebuie să conlucreze sub influența Spiritului Sfânt și numai astfel se poate face o lucrare bună și să se clădească un caracter solid. Prin rugăciune și muncă se formează caractere ca al lui Daniel și Iosif, cari au fost martori pentru Dumnezeu și de mare folos neamului omenesc. Iubit tineret! Nu lăsați ca părinții voștri să fie desamăgiți de voi. Nu lăsați ca să fie desamăgit nici Acela care Și-a jertfit viața din iubire față de voi pentru ca să puteți fi martorii lui Dumnezeu.

I. Reit

Până aci ne-a ajutat Dumnezeu

Porunca Domnului Hristos pentru Biserica creștină este de a face ucenici și de a-i învăța să păzească cele poruncite de El. Și așa s'a făcut că dela început Biserica Creștină s'a găsit strâns legată de lucrarea școlară, de învățatură. Iar rangul pe care învățătorii îl au în Biserică este imediat lângă prooroci și apostoli. Lucrarea de învățatură creștină este lucrarea Duhului Sfânt.

Ca unii cari sunt mânați de Duhul Sfânt, Adventiștii de Ziua Șaptea dela început au dat deosebit preț lucrării de Educație. Ori unde s'a înființat o grupă de credincioși, a și venit școala să le crească copiii și tineretul. Se numără cu miile școlile pe cari Adventiști de Ziua Șaptea le au în toată lumea și cu sutele de mii elevii pe cari îi cresc în aceste școli. Dela primele silabisiri și până la studiile adânci superioare se întind programele de studii pe cari le oferă aceste școli elevilor lor. Iar în totul se cuprinde învățatura Domnului Hristos. Legea

iubirii dovedită în jertfa de pe Golgota este cimentul care leagă toate cunoștințele adunate prin diferitele școli, într'un tot puternic și armonios, căci Educația trebuie să tindă la refacerea chipului lui Dumnezeu în om.

Bunul Dumnezeu a ajutat ca și noi să avem încă din 1924 o școală a noastră aci în Țară, care ne-a făcut mult bine. Dintre elevii ei, s'au recutat predicatorii și slujbașii de mai târziu ai Bisericii Domnului. De aci au plecat și misionari ai Evangheliei, dintre cari unii se află la depărtări de mii de kilometri de scumpa noastră Țară. Ei fac acolo o lucrare nobilă și plină de jertfire de sine.

Pentru a face față nevoilor de Educație tot mai crescânde, s'a înființat în 1936 Asociația „Comunitatea Școlară a Adventiștilor de Ziua Șaptea” cu sediul în București. De abia după patru ani, în toamnă târzie, la începutul iernii, în anul 1940 am primit primele aprobări pentru școli primare și

secundare pe seama acestei organizațiuni.

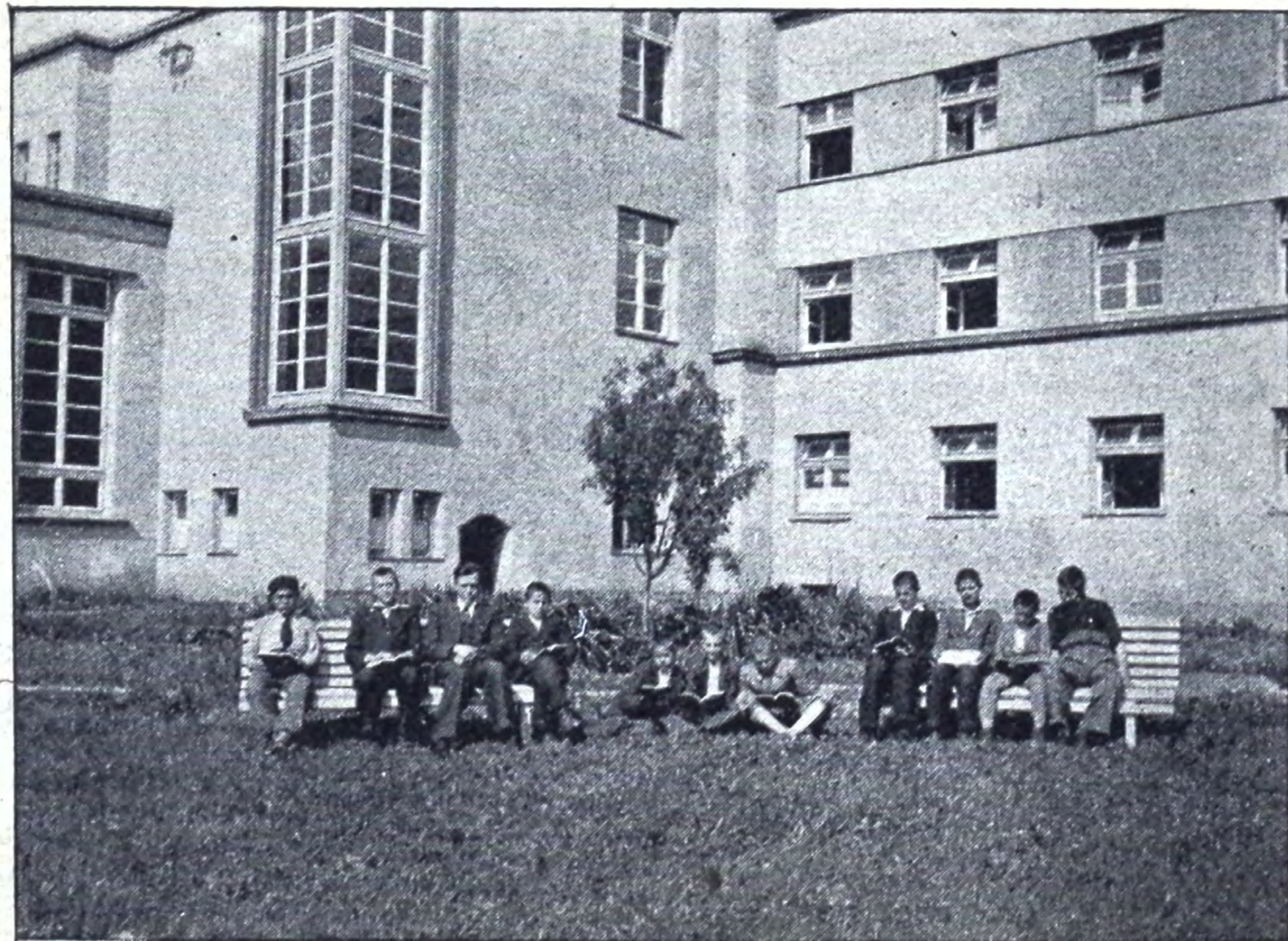
Bunul Dumnezeu a ajutat ca să avem aprobarea de a înființa o școală primară mixtă, curs primar și la Alexandria, un gimnaziu industrial de fete la București și un gimnaziu industrial de băieți la Brașov. Această din urmă școală a funcționat cu primul an școlar în anul școlar trecut și urmează ca în toamna anului acestuia, 1941, să înceapă pe al doilea an școlar. Celelalte două, potrivit cu cererile cari ni s'au adresat, urmează să înceapă și ele cursurile în toamna aceasta. Deasemenea din toamna aceasta urmează să înceapă la Institutul Biblic și un curs de infirmieri și de infirmiere, pentru care am primit autorizarea cuvenită.

Iată ce pune Bunul Dumnezeu la îndemâna părinților și la îndemâna copiilor credincioși! Părinții vor găsi în școlile acestea un loc de adăpost față de furtunile lumii pentru copiii lor. Copiii vor afla locul cel mai prielnic pentru a se desvolta, atât din studii teoretice cât și din cele practice. Din școlile industriale deschise pe seama Comunității noastre școlare, tineretul nostru, cu ajutorul Bunului Dumnezeu, poate ieși cu studiile necesare pentru exercitarea unei meserii. Privilegiul cel mare este acela că vor putea în același timp să crească în ale credinței și să țină temeinic poruncile lui Dumnezeu.

Iubiți părinți, faceți totul pentru salvarea copiilor voștri din ghia-

Fr. Prof. Mihail Ionescu în mijlocul elevilor din clasa I-a a Gimnaziului Industrial Brașov—Stupini

rele nemiloase ale ispitelor lumii! Veți fi mai târziu cu inima împăcată că ați făcut tot ce omenește era cu putință pentru salvarea copiilor voștri. Studiile sunt cât se poate de folositoare pentru viața de toate zilele și ușile sunt deschise chiar și pentru studii mai înalte dacă cineva urmează să studieze mai departe. Trimeteți cât mai de grabă cererile voastre de înscriere.

Iubiți copii și tineri, locul vostru este în una din școlile pe cari Domnul Hristos le-a deschis pentru binele vostru. Rugați pe Domnul și pe părinții voștri și conducătorii Comunității din care voi faceți parte să vă ajute să ajungeți în una din școlile acestea cari se potrivesc pentru vârsta voastră. La Gimnaziu se poate intra în clasa I-a dela vârsta de 11—14

Un elev al Liceului Industrial Brașov—Stupini în mijlocul lucrărilor sale de tâmplărie

ani; la Institutul Biblic numai după 14 ani împliniți. Dar oricare ar fi vârsta voastră scriți de grabă cerând lămuriri.

Domnul să ne ajute tuturor ca să folosim bine prilejul dat de El pentru binele nostru și al copiilor noștri.

D. Florea

în felul acesta deprinzându-se prin lucrul practic cum să clădească în chip economic. De asemenea elevii să fie învățați cum să îndeplinească diferitele lucrări legate de arta tiparului, ca de pildă culesul litărilor, tipăritul, legătoria, ca și facerea de corturi și alte lucrări folositoare. Să fie plantate diferite soiuri de pomișori; să se cultive legumele, florile și zarzavaturile, lucru la cari pot fi invitate și elevele ca și ele să aibă parte de lucrarea în aer liber. În felul acesta punând la lucru creierul, mușchii și oasele, câștigă și cunoștințe despre viața practică.

Școlile noastre

Ca o aleasă binecuvântare din partea lui Dumnezeu privim ridicarea rând pe rând a diferitelor școli în cari copiii noștri să aibă deosebitul privilegiu a-și face educația.

Către sfârșitul anului școlar 1940—1941, am avut privilegiul minunat de a mă găsi în mijlocul elevilor Gimnaziului Industrial de băieți din Brașov, care se adăpostește în aceeași clădire cu Institutul Biblic. Am vizitat diferitele ateliere, și pretutindeni am văzut o activitate din cele mai mari. Fiecare elev, sub ochiul atent al maștrilor respectivi, caută să scoată lucrările cele mai alese. Nu puține au fost cuvintele de laudă pe cari toți tinerii ce învață în Gimnaziul Industrial, le-au primit din partea vizitatorilor.

O deosebită impresie a făcut și mica expoziție a atelierului de mecanică și tâmplărie. Au fost prezentate lucrări ce dovedeau din partea celor ce le executase,

multă sârguință și talent, iar din partea profesorilor lor multă răbdare până ce mâna neînvațată a elevului a fost făcută a scoate asemenea lucrări.

Gimnaziul Industrial din Brașov a putut prezenta anul acesta prima clasă, cu rezultate dintre cele mai bune și promițătoare. Privim cu multă nădejde spre viitor și avem toată încrederea că pentru anul ce vine vom putea deschide cursurile cu un număr și mai mare de elevi, atât pentru clasa I cât și pentru clasa II.

„Noi nu trebuie să părăsim industriile înființate ca ramuri ale învățământului, pe motivul că se ivesc greutăți. În timpul școlii tinerii trebuie să aibă ocazia să se deprindă cu folosirea uneltelor. Sub călăuzirea unor maștri cu experiență, dulgheri pricepuți în a învăța și pe alții, răbdători și buni, elevii trebuie să construiască diferite clădiri pe terenul școlii și să facă îmbunătățirile necesare,

„Fiind educați în toate lucrurile acestea, tinerii noștri vor fi făcuți în stare să ducă adevărul și în țările străine. În cazul acesta nu vor atârna de oamenii între cari trăiesc, ca aceia să le gătească, să le coasă și să le clădească, și nici nu va fi nevoie să se cheltuiască bani pentru transportarea oamenilor la mii de kilometri pentru a le face planuri pentru școli, adunări și locuințe. Misionarii vor avea o influență mai mare printre oameni dacă sunt în stare să învețe pe cei fără experiență cum să lucreze după cele mai bune metode și cum să producă cele mai bune rezultate. În felul acesta vor fi în stare să demonstreze că misionarii pot fi și educatori industriali; felul acesta de învățatură va avea un preț mult mai mare acolo unde mijloacele sunt mărginite. Pentru întreținerea unor astfel de misionari, va fi nevoie de o sumă mult mai mică,

deoarece, în legătură cu studiile lor au folosit, în cea mai mare măsură, și puterile lor fizice pentru lucrări practice; și ori unde vor merge unii ca aceștia, tot ce au câștigat în direcția aceasta, le va fi de mare folos și sprijin. Elevii cari sunt folosiți la lucru în diferite ramuri industriale, sau cari se ocupă de cele ale gospodăriei sau de agricultură, ar trebui să aibă timpul și ocazia de a povesti învățăturile practice și spirituale pe cari le-au prins în timpul lucrului. În toate ocupațiile practice, trebuie să se facă asemănări între învățăturile date de natură și de Biblie". — „Mărturii pentru Comunitate”, vol. II, p. 146. 147.

Dar ca un frate mai mare alături de Gimnaziul Industrial stă la Brașov Institutul Biblic, cetatea de scăpare a tineretului nostru care dorește a-și consacra toate forțele pe altarul Domnului Hristos în vederea vestirii mai departe a soliei îngerului al treilea.

De fiecare an când am ocazia a lua parte la serbările de sfârșit de an școlar, inima îmi este plină de nespusă bucurie văzând roadele minunate și transformările vădite ce sunt înfăptuite de Spiritul Sfânt față de cei veniți acolo.

Iubiți frați, voi a căror inimă este atât de mult împovărată, de

grija față de viitorul copiilor ce-i aveți, mulțumiți lui Dumnezeu pentru fericirea ce o aveți de a vă putea încredința educația copiilor voștri la una din școlile noastre, și anume:

1. **Școala primară din Alexandria**, care nădăjduim ca prin ajutorul bunului Dumnezeu să-și înceapă cursurile în toamna anului acesta. Pentru orice informații în legătură cu această școală vă rugăm a scrie pe adresa: I. Rânea, Brașov, Căsuța Poștală 71.

2. **Gimnaziul Industrial de băieți din Brașov**, despre care am amintit mai sus. Informațiile le veți primi scriind la adresa: Comunitatea Școlară A. Z. Ș. București IV, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116.

3. **Gimnaziul Industrial de fete**, ce sperăm a se deschide tot în toamna aceasta, prin ocrotirea lui Dumnezeu. Oricine care dorește a-și trimite fiica la acest Gimnaziu recunoscut de Stat, la fel ca și Gimnaziul de băieți și școala primară, este rugat a cere informații scriind la adresa: Comunitatea Școlară A. Z. Ș. București IV, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116.

4. **Institutul Biblic**, adică Școala Misionară, ce în fiecare an a avut bucuria de a vedea ieșind pe porțile ei tineri de mare valoare, cari și-au ocupat locuri de seamă

în lucrarea lui Dumnezeu. Informațiile în legătură cu Institutul Biblic pot fi obținute scriind la adresa: V. Diaconescu, Brașov, Căsuța Poștală 71.

Privind la toate aceste școli pe cari Dumnezeu ni le-a pus la dispoziție, trebuie să-I mulțumim din toată inima, pentru iubirea arătată de El față de noi. Dar în același timp, trebuie să ne dăm bine seama că o răspundere cu mult mai mare apasă acum asupra noastră în ce privește educația tinerelor vlăstare din familiile și Comunitățile noastre. De aceea, n'am cuvinte a insista în deajuns asupra valoroaselor îndemnuri ale Spiritului profetic ce le găsim în „Mărturii pentru Comunitate”, Vol. II, p. 171.

„Comunitățile din diferitele localități ar trebui să considere drept datorie solemnă a lor, să facă educația tineretului și să formeze persoane talentate pentru a se angaja în lucrarea misionară. Când descoperă în Comunitate persoane din cari s'ar trage nădejde să devină lucrători folositori, dar cari nu sunt în stare să se întrețină singuri la școală, trebuie să ia asupra-le răspunderea de a-i trimite la una din școlile noastre. În Comunități sunt persoane cu daruri foarte alese și ele trebuie să fie puse la lucru. Sunt acolo persoane cari ar face o bună lucrare în via Domnului; dar mulți sunt prea săraci pentru a obține educația de care au nevoie. Comunitățile ar trebui să considere drept un privilegiu de a lua parte la acoperirea cheltuelilor pentru unii ca aceștia.

„Acea cari au adevărul în inima lor sunt totdeauna cu inima deschisă, gata de a da ajutor acolo unde este nevoie. Ei stau totdeauna în frunte și alții le urmea-

Informații

1. Gimnaziul Industrial „București” Aprobat de Ministerul Culturii Naționale cu No. 8.487 1941 — este o școală secundară, particulară, pentru fete, autorizată de Ministerul Culturii Naționale.

2. Cursurile durează 4 ani.

3. Absolventele primesc la terminarea cursurilor; o **diplomă** de absolvire a 4 clase secundare, recunoscută de Stat, în baza căreia pot profesa liber meseria aleasă, și beneficiază de avantajele acordate prin legile Țării.

Cei ce doresc, pot urma mai departe cursul superior al liceului industrial și chiar la secțiuni speciale ale Politehnicei.

Pot, de asemenea, după terminarea Gimnaziului Industrial, să urmeze cursurile Institutului Biblic.

4. Meseriile ce se vor preda la Gimnaziu, sunt:

- a) Croitoria
- b) Broderia artistică
- c) Rufăria
- d) Tricotat
- e) Țesutul covoarelor
- f) Țesutul pânzei

5. Elevele cari urmează cursurile Gimnaziului Industrial sunt pentru anul în curs externe urmând ca pentru viitor să se organizeze un internat.

Părinții locuind în afară de București și cari doresc să-și dea copila la această școală pot primi, la cerere, adrese de familii adventiste cari ar putea da găzduire contra plata cuvenită.

6. Pot frecventa cursurile acestui gimnaziu numai acele fete ai căror părinți sunt de confesiune Adventiști de Ziua Șaptea și au în mână adeverința de schimbare de cult a mamei și dovada că aparțin Comunității.

7. Acest an școlar, 1941—42 va funcționa **numai clasa I-a** — în care avem disponibile 30 locuri.

Cursurile încep cu ajutorul Domnului în acest an în ziua de 1 Septembrie 1941 în localul său din București, Str. Mitrop. Gh. Petrescu 116.

8. Pot fi înscrise în clasa I-a fete cari au cel puțin 4 clase primare și au **vârsta** între 11 și 15 ani.

Cele cari au 7 clase primare pot fi admise în clasa III-a a gimnaziului industrial, după ce vor trece mai întâi un examen de **diferență**. (Aceasta însă în toamna viitoare).

Cele cari au terminat clasa I-a sau a II-a a unui gimnaziu teoretic, agricol sau comercial, pot fi admise în clasa următoare a gimnaziului industrial, după ce vor trece un examen de **diferență**. (Aceasta tot în toamna viitoare).

Cele cari au 7 clase primare, sau 1—2 clase secundare, și vor să facă studii temeinice, e bine să se prezinte la școală chiar de acum și să înceapă cursurile din clasa I-a a gimnaziului industrial.

9. La intrarea în școală, elevele și părinții lor, trebuie să completeze formularele și angajamentele următoare, pe cari le vor trimite apoi **recomandat** pe adresa: Comunitatea Școlară — Str. Mitrop. Gh. Petrescu 116, București IV.

a) Cererea de înscriere în școală, cu actele cerute în ea.

b) Angajamentul pentru practica meseriei.

10. La intrarea în școală elevele vor fi supuse unui examen medical.

11. Taxele pentru Gimnaziul Industrial sunt următoarele:

- a) 100 lei taxa de înscriere (anual).
- b) 200 lei taxa medicală (anual).
- c) 500 lei taxa de atelier (anual).
- d) 10.800 lei taxa de învățământ (anual).

12. Elevele vor aduce cu ele lucrurile necesare pentru pat și îmbrăcăminte, adică: una acoperitură de pat, două fețe de perne, două cearșafuri, una pernă, una plapumă, una pătură, patru prosoape, patru cămăși de zi, două cămăși de noapte, trei perechi de indispensabile, patru perechi de ciorapi, opt batiste, un costum haine pentru Sabat, un costum haine pentru clasă, un halat de lucru pentru atelier, un sac pentru rufe murdare și o față de saltea lungă de 1,90 m. și lată de 0,85 m. cum și toate celelalte lucruri necesare vieții și studiului.

13. Cele doritoare a urma aceste cursuri vor trimite de îndată o carte poștală pe adresa: **Comunitatea Școlară, Str. Mitrop. Gh. Petrescu 116, București IV**, spre a li se trimite cererea de înscriere și angajamentul, pe cari le vor semna și împreună cu actele necesare le vor trimite pe adresa de mai sus. Să nu se uite ca pe cartea poștală să fie scrisă și adresa celui care o trimite.

Indată ce primesc răspunsul că li s'a **aprobat** înscrierea, pornesc la drum și anunță Gimnaziul în ce zi și cu ce tren sosesc la București, pentru a li se înlesni venirea la școală.

14. Elevele vor aduce cu ele sau vor trimite cu poșta, înainte de a pleca de acasă, taxele de învățământ și de internat pentru prima lună, fără de care nu pot fi primite la școală. De asemenea, elevele vor aduce cu ele și baii necesari pentru cărți, caete, etc.

15. Sunteți așteptate cordial. Prețuiți ocazia și folosiți-o chiar acum.

Orice alte lămuriri se pot cere dela:

Gimnaziul Industrial particular „București”

Adresa: Gimnaziul Industrial: București 4, Str. Mitropolitul Gh. Petrescu 116.

Incurajați pe tinerele fete de a se înscrie la Gimnaziul Industrial. Cu cât numărul elevelor va fi mai mare, cu atât existența școlii va fi mai ușoară și continuitatea ei va fi asigurată și pentru anii viitori.

Cincisprezece minute misionare

Sâmbătă 2 August, 1941

„Sistemul de educație întemeiat în Paradis avea ca centru familia. Adam era ‚fiul lui Dumnezeu‘ și ‚dela Tatăl lor copiii trebuiau să primească cea mai mare învățatură. Școala lor era, în adevăratul înțeles al cuvântului, o școală de familie.

„In planul divin de educație, ce a fost potrivit cu starea oamenilor după cădere, Hristos Se afla ca mijlocitor al Tatălui, ca membru ce face legătura între Dumnezeu și oameni; El e marele învățator al omenirii. El a rânduit ca bărbați și femei să fie locuitorii Săi. Familia era școala, și părinții erau învățătorii“. — „Educație“, p. 31.

Sâmbătă 9 August, 1941

„Iar copilul creștea și se întărea; era plin de înțelepciune, și harul lui Dumnezeu era peste El‘.

„Pregătit astfel, plecă să-și îndeplinească misiunea; în orice contact cu oamenii, exercitând o influență binecuvântată, o putere de transformare, cum nu se văzuse până atunci în lume.

„Cine vrea să schimbe lumea, trebuie să o înțeleagă. Numai prin simpatie, credință și iubire se poate ajunge la inima oamenilor și a-i ridica. In acestea Hristos S'a dovedit ca Maestru; singur El, din toți învățătorii câți s'au perindat pe fața pământului, a înțeles pe deplin sufletul omenesc“. — „Educație“, p. 73.

Sâmbătă 16 August, 1941

„Invățătura pe care o da, El o trăia. „Pentru că Eu v'am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu“, zicea ucenicilor Săi; „după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu“. In chipul acesta cuvintele lui Hristos găsiră în viața Lui ilustrare și sprijin desăvârșit. Dar, încă și mai mult; ceea ce învăța, era El însuși. Cuvintele Sale nu erau numai expresia experiențelor vieții Sale, ci și expresia caracterului Său. Nu numai că învăța despre adevăr; ci era El însuși adevărul. Faptul acesta dădea tărie învățăturilor Sale.

„Mijloacele iubirii au o putere minunată, pentru că ele sunt dumnezeiești. Răspunsul blând care ‚potolește mânia‘, iubirea care este ‚îndelung răbdătoare și plină de bunătate‘ dragostea care ‚acoperă sumedenie de

păcate‘, — dacă vom lua această învățatură, cu ce putere vindecătoare ar fi înzestrată viața noastră! Cum s'ar schimba viața și cum ar deveni pământul o asemănare și o pre-gustare a cerului!“ — „Educație“, p. 108.

Sâmbătă 23 August, 1941

„Necumpătarea este un vrăjmaș împotriva căruia toți trebuie să fie în gardă. Creșterea cea repede a acestui teribil rău ar trebui să ridice la o luptă împotriva lui pe fiecare ins ce-și iubește semenii. Obiceiul de a da îndrumări în școli în ce privește cumpătarea, este o mișcare foarte frumoasă. Indrumări în această privință ar trebui date în fiecare școală și în fiecare casă. Tinerii și copiii ar trebui să înțeleagă efectul alcoolului, tutunului și a altor otrăvuri asemănătoare, în ruina corpului, zăpăcind mintea, și în a da sufletului un caracter sensual. Ar trebui deplin lămurit că nimeni care folosește aceste lucruri nu-și poate menține mult timp plinătatea puterii facultăților fizice, mintale sau morale“. — „Educație“, 194.

Sâmbătă 30 August, 1941

„Robii Lui li vor sluji‘. Vieța de pe pământ este începutul vieții din cer; educația de pe pământ este începutul vieții din cer; educația de pe pământ este o inițiere în principiile cerului; lucrarea din viața noastră de aci este formarea pentru lucrarea din viața de acolo. Ce suntem noi acum, în caracter și servirea noastră față de Dumnezeu, este imaginea a ceea ce vom fi.

„Fiul omului n'a venit să I se slujească, ci El să slujească‘. Lucrarea lui Hristos de pe pământ este lucrarea Sa din cer, și răsplata noastră pentru a fi lucrat cu El în această lume va fi marea posibilitate și privilegiul nespus de a lucra cu El în lumea viitoare.

„Voi îmi sunteți martori — zice Domnul — că Eu sunt Dumnezeu‘. La fel vom fi și în veșnicie.

„De ce s'a îngăduit ca lupta cea mare să se continue în cursul secolelor? De ce nu a fost nimic Satana de îndată ce s'a iscat răsvrătirea sa? Pentru ca universul să poată avea convingerea în ce privește lucrarea lui Dumnezeu cu răul; pentru ca pă-

catul să poată primi o condamnare veșnică. In planul de mântuire sunt culmi și adâncuri, pe cari nici chiar veșnicia nu le va sfârși niciodată, minuni la cari îngerii doresc să privească. Numai cei mântuiți, dintre toate ființele create, au croit prin propria lor experiență lupta adevărată cu păcatul; ei au lucrat cu Hristos, și s'au împărtășit de suferințele Sale, lucru pe care îngerii nu-l puteau face; deci nu vor avea ei nicio mărturie de adus despre știința mântuirii, — nimic care să fie folositor ființelor nevăzute?“ - „Educație“ p. 295.

Atragem atenția membrilor Comunității că până la data de 1 Septembrie mai pot să-și procure multă valoroasă carte „Dietă și Hrană“ la prețul de 150 lei. După această dată va costa 200 lei. Deci grăbiți-vă!

(Urmare dela pag. 12)

ză pilda. Dacă există persoane cari ar avea folos din mergerea la școală, dar cari nu pot să plătească prețul deplin pentru taxelor, Comunitățile să-și dovedească dărnicia, ajutându-i. — „Mărturiile“.

Fie ca bunul Dumnezeu să ne ajute a lua cu toții la inimă aceste cuvinte și a grăbi trimiterea copiilor și tinerilor noștri la una din aceste școli dăruite nouă de Dumnezeu.

V. Florescu

ANUNȚURI

Fratele Ioan Băloiu, din Com. Flămânda, Jud. Teleorman, are doi băieți de 14 și 15 ani, pe cari vrea să-i dea ca ucenici la orice meserie, cu Sabatul liber.

Caut loc de servitoare pentru două fete, una de 11 și alta de 13 ani la frați credincioși, dacă se poate în București sau Ploești. A se adresa împreună cu toate condițiunile la: N. Gh. Domnica, Com. Ceraș-Jud. Prahova.

Cercul Tabita

Organizați-vă cu toții în lucrarea de binefacere

Vremurile sunt tot mai grele. Lipsuri și suferințe de tot felul întâlnim ori unde. Starea nenorocită a unora apelează la sprijinul nostru. Sunt atâția nenorociți, bolnavi și lipsiți de cele trebuincioase vieții, și aceasta din diferite cauze. Cele mai multe boli se datoresc: abuzului de tot felul, vieții desordonate, și alte nenorociri. Mai sunt și cazuri unde copiii au rămas orfani de tată, care a căzut pe câmpul de onoare, mame văduve, bolnave și lipsite. Pentru toate aceste cazuri, organizarea lucrării de binefacere în toate Comunitățile noastre este astăzi mai necesară ca oricând. Printr'o lucrare de binefacere nu se înțelege numai ajutoare materiale, ci și o lucrare de înobilare a sufletelor și a inimilor oamenilor.

E cunoscut că oamenii după firea lor se mulțumesc numai cu cele materiale și necesare vieții corporale. Oamenii alegă mai mult după lucruri materiale, și chiar alergarea aceasta după lucruri materiale a dus pe mulți la nenorocire prin lupte și certuri egoiste, nimicindu-se unii pe alții.

Cunoașterea de Dumnezeu face pe om fericit. Cunoașterea Adevărului pune în inima celor credincioși dragostea de Dumnezeu și dragostea de aproapele. Deci să căutăm metode cum am putea mai bine să ajutăm aproapelui nostru căzut în nenorocire și din punct de vedere spiritual.

În luna aceasta toate Comunitățile și comitetele lor, sunt rugate să studieze nevoile și posibilitățile de lucru, sfătuindu-se cu secretarii lor dela departamente și cu frații predicatori

cum să facă o lucrare mai mare pentru ajutorarea copiilor și văduvelor sărace.

Acum de cu toamnă să se facă planuri cum să se adune alimente, haine, lemne, și tot ce se poate aduna pentru ca apoi în timpul iernii să puteți ajuta pe cei nenorociți.

E bine ca să facem planuri și să găsim de pe acum un loc unde în timpul iernii să putem deschide bucătării pentru copiii săraci, unde să li se împartă zilnic ceva mâncare caldă, în mod gratuit. În acest scop să adunăm ceva alimente în magazii și legume, în pivnițele noastre.

Acum când datoria plină de iubire cere să ajutăm copiii celor plecați pe front, e bine ca comitetele Comunităților să se consfătuiască spre a aduna cu toții ce pot și să ducă la primărie, sau acolo unde se strâng ajutoarele, în numele Comunității lor din localitate să predea acolo — cerând și o adeverință de primirea lor, aceasta ca să se poată arăta membrilor lucrurile dăruite, și pentru ca apoi din nou să mai adune alte stocuri de alimente, bani, etc.

Totodată căutați să fiți printre cei dintâi, cum ați fost tot-

deauna și cu privire la ajutorarea de a strânge recolta acelor care sunt bolnavi ori plecați pe front. Contribuiți cu toții la zile de lucru în scopul „binefacerii”. Copiii de asemenea să fie activi acum când li se dă ocazia să ajute și să facă bine.

Orice lucrare de binefacere săvârșită să fie raportată săptămânal presbiterului ori locțiitorului său. Acesta va face un tablou cu toate aceste rapoarte și le va trimite la președintele Conferinței respective unde se va înregistra de secretarul Departamentului de Binefacere.

Cercurile Tabita de asemenea sunt rugate să angajeze toate surorile tinere la lucru. Ele vor căuta să pregătească hăinuțe pentru copiii săraci, cum și să ia parte la facerea de lucruri de lână, ca ciorapi, flanele, și alte lucruri cari vor fi necesare pentru timpul de iarnă, ce totdeauna surprinde pe mulți în mari lipsuri.

Cercul Tabita are nevoie de fonduri pentru a înainta lucrarea; atât pentru nevoile din Comunitate, cât și pentru nevoile urgente din afara Comunității. O strângere generală de daruri pentru lucrarea cercului Tabita, din când în când, va fi de mult ajutor.

Lucrarea de binefacere a Cercului Tabita din Craiova

Se caută inimi de femei

Azi când pe tot pământul se află o furtună; un vârtej neobișnuit, azi când pretutindeni se varsă mii și mii de lacrimi, vaiete și disperări, când toți oamenii sunt turburați, neștiind ce evenimente se vor mai precipita, azi omenirea întreagă are nevoie de un cuvânt de mângâiere, de un cuvânt prietenos, de o mână alinaătoare; azi, ca niciodată până acum e nevoie de inimi de femei pline de sacrificiu.

„N'avem nevoie de femei păpuși”, scria un jurnal. Dacă într'adevăr privim serios evenimentele din jurul nostru și dacă ținem cu seriozitate porunca: „Iubește-ți aproapele ca pe tine însuți”, tinerele fete ar trebui ca în timpurile acestea critice, să-și dovedească prin fapte, acel suflet de femeie, cu cari au fost înzestrate de Dumnezeu într'un mod deosebit.

Azi a sosit timpul când ele să devină fete serioase, pline de curaj, cu o judecată dreaptă, vrednice, econoame și mai presus de toate cu o credință tare în Dumnezeu cel viu. Din tinerețe trebuie să-și formeze un caracter statornic, căci ele vor fi mamele educatoare și soțiile de mâine. De ele va depinde mersul și fericirea căminurilor, cari sunt baza Statului.

O inimă de femeie trebuie să fie plină de curaj, dar în același timp plină de milă și bunătate. Ea trebuie să vadă și să simtă nevoile, dar nu numai atât, ci să și sară în ajutor cu tot ce îi stă în putință. O asemenea inimă de femeie trebuie să fie exersată.

În jurul nostru în multe mahalale ale orașelor se pot vedea locuri unde bântue mizeria, bolile și foametea. Plimbați-vă prin mahalale și vedeți oamenii cum sunt rămași în urmă în ce privește igiena corporală. E datoră fiecărei tinere în asemenea împrejurări să ajute oamenilor cel puțin cu sfaturile lor spre a face astfel reformă în casele lor

și în vieța de toate zilele.

Ajutați pe oameni cu hrană trupească dar în aceeași timp nu uitați să o dați și pe cea spirituală, căci Isus în timp ce vindeca pe oameni de boalele lor le vorbea despre acea vieță unde nu mai este nici moarte nici boli, ci numai fericire. În zilele noastre, când așa de mulți oameni au rămas fără căminuri, fără niciun alt sprijin, acum e momentul ca tinerele fete să lucreze din răsuputeri cu mâinile și cu inimile lor tinere. Veniți în ajutorul sărmanilor copii refugiați cari mulți dintre ei au rămas orfani; dar nu-i deajuns să-i compătimiți, ci mai degrabă coase-ți-le dintr'un țearșaf vechiu sau dintr'o rochie de casă o cămașuță, o rochiță și dați-le câte un pahar de lapte, o bucată de pâine spre a nu simți prea mult lipsa părinților și lipsa căminurilor lor. Incurajați și ajutați pe acele mame cari au rămas fără cămin, fără prunci și fără soți. Arătați-le iubirea și compătimirea pe care o purtați pentru ele prin fapte. Rugați-vă cu ele și descoperiți-le acel cămin fericit unde nimeni nu se va mai despărți de ai săi. Alinați durerile acelor cari sunt pe paturile lor de suferință, cari și-au pierdut sănătatea pentru apărarea patriei, cari au departe de ei soții și copii iubiți. Săriți-le în ajutor prin cuvinte de bunătate, prin medicamente și prin rugăciunile voastre.

Tinerelor, aveți la orice pas ocazie să faceți un bine oricât de mic ar fi el, care bine va mișca de multe ori inima oamenilor împietriți. Exersați-vă făcând asemenea fapte de mărinimie, căci pe urmă vor porni dela sine. Nu uitați că acum e sosit ceasul când oamenii văzându-vă faptele, să-și dea seama că totuși există tinere cari cu plăcere se sacrifică pentru binele omenirii. Acestea sunt ocaziile cele mai nimerite de a da mărturie oamenilor de credința cea adevărată. „Căci după roa-

dele lor îi veți cunoaște”. Deci la lucru, și nu amânați ocaziile cari vi se ivesc, spre a dovedi inimile voastre tinere de fete.

Lia Bădulescu — Păunescu

Sfârșit de cale

Fratele **Eliazar Albulescu**, în etate de 75 ani, membru al Comunității Elena Cuza din București, a adormit în Domnul în ziua de 11 Iunie. A fost unul dintre primii credincioși din București, primind credința în anul 1902. De asemenea a luat parte la constituirea diferitelor Asociații ale

noastre ca membru, fiind totdeauna gata la orice sacrificiu ce i-ar fi stat în putință a-l face. Pe buzele sale găseai totdeauna cuvinte de incurajare și de îndrumare către Dumnezeu.

A închis ochii cu încredere că la ziua învierii, Domnul îi va face parte de împărăția cerurilor.

Fratele **I. Gh. Posea**, membru al Com. Ceraș, Jud. Prahova, a adormit în Domnul în ziua de 14 Maiu, în vârstă de 39 ani. A fost un frate zelos pentru lucrarea Domnului în orice ramură și credem că-l așteaptă răsplătirea la revenirea lui Isus.

Fratele **Costică Florea**, membru al Com. Ceraș, după o suferință lungă a adormit în Domnul în ziua de 22 Februarie, în etate de 54 ani. A avut de suferit mult și lângă o soție necredincioasă, trecând prin cercări ca și Iov, dar și-a păstrat credința până la moarte. Avem încredere că-l vom vedea în ceata celor drepti.

Sora **Ana Schrom**, în vârstă de 30 ani, membră a Comunității Labirint, București, a adormit în Domnul în ziua de 16 Februarie, în urma unei nașteri. Atât sora cât și soțul primise foarte de curând legământul în care găseau cea mai mare bucurie, consacându-se cu totul Domnului. Făgăduințele minunate lăsate de Domnul mângâie pe cei rămași, având nădejdea revederii.